

ספר שופטים

פרק ח' - ט'

סמ: _____

1. מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'. 2. הקף את המילים שהם 'פעולה'.

פרק ח

(א) ויאמרו אליו איש אפרים: מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדון? ויריבון אתו בחזקה.

(ב-ג) ויאמר אליהם: מה עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר, בידכם נתן אלהים את שרי מדון את ערב ואת זאב, ומה יכלתי עשות ככם?

אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה.

(ד) ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים.

(ה) ויאמר לאנשי סכות: תנו נא כפרות לחם לעם אשר ברגלי פי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדון.

(ו) ויאמר שרי סכות: הכף זבח וצלמנע עתה בידך פי נתן לצבאך לחם?

(ז) ויאמר גדעון: לכן בתת ה' את זבח ואת צלמנע בידי - ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים.

(ח) ויעל משם פנואל, וידבר אליהם כזאת.

ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות.

(ט) ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר: בשובי בשלום - אתי את המגדל הזה.

(י-יב) וזבח וצלמנע בקרקור ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם, והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב, ויעל גדעון דרך השכונני באהלים מקדם לזבח ויגבהה, ונד את המחנה, והמחנה היה בטח, וינוסו זבח וצלמנע, וירדף אחריהם, וילכד את שני מלכי מדון את זבח ואת צלמנע, וכל המחנה החריד.

(יג-יד) וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס, וילכד נער מאנשי סכות, וישאלהו, ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש.

(טו) ויבא אל אנשי סכות, ויאמר: הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר: 'הכף זבח וצלמנע עתה בידך פי נתן לאנשיך היעפים לחם'.

(טז-יז) ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים, וידע בהם את אנשי סכות. ואת מגדל פנואל - נתץ ויהרג את אנשי העיר.

(יח) ויאמר אל זבח ואל צלמנע: איפה האנשים אשר הרגתם בתבור?

ויאמרו: כמוד - כמוהם אחד כתאר בני המלך.

(יט) ויאמר: אחי בני אמי הם! חי ה', לו החיתם אותם - לא הרגתי אתכם.

(כ) ויאמר ליתר בכורו: קום הרג אותם.

ולא שלף הנער חרב, כי ירא כי עודנו נער.

(כא) ויאמר זבח וצלמנע: קום אתה ופגע בנו, כי כאיש - גבורתו.

וַיִּקַּם גִּדְעוֹן, וַיַּהַרְגֵם אֶת זָבַח וְאֶת צִלְמִנְעַי, וַיִּקַּח אֶת הַשְּׁהָרָנִים אֲשֶׁר בְּצִוְאָרֵי גְמְלֵיהֶם.

(כב) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֵל גִּדְעוֹן: מִשָּׁל בָּנוּ גַם אֶתְּהָ גַם בְּנֵךְ גַם בֶּן בְּנֵךְ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְּוָן.

(כג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן: לֹא אֲמַשֵּׁל אֲנִי בָכֶם וְלֹא יִמְשָׁל בְּנֵי בָכֶם ה' יִמְשָׁל בָּכֶם.

(כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן: אֲשַׁאֲלֶה מִכֶּם שְׂאֵלָה, וְתָנוּ לִי אִישׁ נֶזֶם שְׁלָלוּ.

כִּי נֶזְמֵי זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם.

(כה-כו) וַיֹּאמְרוּ: נָתוּן נָתַן.

וַיִּפְרְשׂוּ אֶת הַשְּׂמֹלָה, וַיִּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה אִישׁ נֶזֶם שְׁלָלוּ, וַיְהִי מִשְׁקַל נֶזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶלְפִי וְשִׁבְעַת מֵאוֹת זָהָב לְבַד מִן

הַשְּׁהָרָנִים וְהַנְּטָפוֹת וּבְגָדֵי הָאֲרָגְמוֹן שֶׁעַל מַלְכֵי מִדְּוָן, וּלְבַד מִן הַעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצִוְאָרֵי גְמְלֵיהֶם.

(כז) וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גִּדְעוֹן לְאִפּוֹד, וַיִּצַּג אוֹתוֹ בְּעִירוֹ בְּעַפְרָה, וַיִּזְנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שָׁם, וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ.

(כח) וַיִּכְנַע מִדְּוָן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יָסַפּוּ לְשִׂאת רֹאשׁוֹ, וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּימֵי גִדְעוֹן.

(כט) וַיֵּלֶךְ יִרְבֶּעֵל בֶּן יוֹאָשׁ וַיֹּשֶׁב בְּבֵיתוֹ.

(ל-לא) וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים בָּנִים יְצִאֵי יֶרֶכוֹ, כִּי נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ. וּפִילֵגְשׁוֹ אֲשֶׁר בָּשָׁכֶם יְלָדָה לוֹ גַם הִיא בִּן, וַיִּשֶׂם אֶת שְׁמוֹ

אֲבִימֶלֶךְ.

(לב) וַיָּמָת גִּדְעוֹן בֶּן יוֹאָשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה, וַיִּקְבֹּר בְּקִבְרֵי יוֹאָשׁ אָבִיו בְּעַפְרָה אֲבִי הָעֶזְרָי.

(לג-לה) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר מָת גִּדְעוֹן, וַיָּשׁוּבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבָּעֲלִים, וַיִּשְׁיִמוּ לָהֶם בַּעַל בְּרִית לְאֱלֹהִים, וְלֹא זָכְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל אוֹתָם מִיַּד כָּל אֲיִבֵיהֶם מִסָּבִיב, וְלֹא עָשׂוּ חֶסֶד עִם בֵּית יִרְבֶּעֵל גִּדְעוֹן כְּכֹל הַטוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה

עִם יִשְׂרָאֵל.

פֶּרֶק ט

(א) וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בֶּן יִרְבֶּעֵל שְׂכֵמָה אֶל אַחֵי אִמּוֹ, וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַאֲלֵ כָּל מִשְׁפַּחַת בֵּית אָבִי אִמּוֹ לֵאמֹר: דַּבְּרוּ נָא בְּאָזְנֵי כָּל

בְּעָלֵי שְׂכָם, מַה טוֹב לָכֶם? הַמִּשָּׁל בָּכֶם שִׁבְעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֶּעֵל, אִם מִשָּׁל בָּכֶם אִישׁ אֶחָד, וַיִּזְכְּרֶתֶם כִּי עֲצַמְכֶם וּבִשְׂרָכֶם

אָנִי.

(ג) וַיַּדְּבְרוּ אַחֵי אִמּוֹ עֲלָיו בְּאָזְנֵי כָּל בְּעָלֵי שְׂכָם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיֵּט לִבָּם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ: 'אֲחִינוּ הוּא'.

(ד) וַיִּתְּנוּ לוֹ שִׁבְעִים כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית, וַיִּשְׁכַּח בָּהֶם אֲבִימֶלֶךְ אֲנָשִׁים רַיָּקִים וּפְחִזִּים, וַיִּלְכְּדוּ אַחֲרָיו.

(ה) וַיָּבֵא בֵּית אָבִיו עֶפְרָתָה, וַיַּהַרְגֵם אֶת אַחֵיו בְּנֵי יִרְבֶּעֵל, שִׁבְעִים אִישׁ עַל אָבִן אַחַת, וַיִּנְתֵּר יוֹתָם בֶּן יִרְבֶּעֵל הַקָּטָן כִּי נִחְבָּא.

(ו) וַיֹּאסְפוּ כָּל בְּעָלֵי שְׂכָם וְכָל בֵּית מְלוֹא, וַיִּלְכְּדוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת אֲבִימֶלֶךְ לְמֶלֶךְ עִם אֱלוֹן מִצָּב אֲשֶׁר בְּשָׁכֶם.

(ז) וַיִּגְדּוּ לְיוֹתָם, וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הַר גְּרִזִּים, וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא, וַיֹּאמֶר לָהֶם: שְׁמַעוּ אֵלַי בְּעָלֵי שְׂכָם וַיִּשְׁמַע אֲלֵיכֶם

אֱלֹהִים.

(ח) הַלּוֹךְ הִלְכּוּ הָעַצִּים לְמַשְׁחַם עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ, וַיֹּאמְרוּ לְזִית: מַלְכָּה עֲלִינוּ.

(ט) וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזִּית: הִחַדְלָתִי אֶת דְּשָׁנִי אֲשֶׁר בִּי וַיִּכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים, וְהִלְכָתִי לְנוּעַ עַל הָעַצִּים?

(י) וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים לְתֹאנָה: לָכִי אֶתְּ מַלְכֵי עֲלִינוּ.

(יא) וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתֹּאנָה: הִחַדְלָתִי אֶת מִתְקֵי וְאֶת תְּנוּבָתִי הַטוֹבָה, וְהִלְכָתִי לְנוּעַ עַל הָעַצִּים?

(יב) וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים לְגֹפֶן: לָכִי אֶתְּ מְלָכִי עָלֵינוּ.

(יג) וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגֹּפֶן: הִחַדְלֹתִי אֶת תִּירוּשֵׁי הַמְשַׁמַּח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים, וְהִלַּכְתִּי לְנוּעַ עַל הָעַצִּים?

(יד) וַיֹּאמְרוּ כָל הָעַצִּים אֶל הָאֶטָד: לָךְ אֶתָּה מֶלֶךְ עָלֵינוּ.

(טו) וַיֹּאמֶר הָאֶטָד אֶל הָעַצִּים: אִם בָּאֵמֶת אַתֶּם מְשַׁחִים אֹתִי לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם בְּאוֹ חֲסוּ בְּצַלִּי וְאִם אֵין תֵּצֵא אִשׁ מִן הָאֶטָד וְתֹאכַל אֶת אֶרְזֵי הַלְּבָנוֹן.

(טז-כ) וַעֲתָה אִם בָּאֵמֶת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם, וּתְמַלִּיכּוּ אֶת אַבְיִמֶלֶךְ, וְאִם טוֹבָה עֲשִׂיתֶם עִם יִרְבֶּעֵל וְעִם בֵּיתוֹ, וְאִם כְּגִמּוּל יָדְיוֹ עֲשִׂיתֶם לוֹ, אֲשֶׁר נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם, וַיִּשְׁלַךְ אֶת נַפְשׁוֹ מִנְּגֵד וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד מִדְּוָן, וְאַתֶּם קִמַּתֶּם עַל בֵּית אָבִי הַיּוֹם וּתְהַרְגוּ אֶת בְּנָיו שְׁבַעִים אִישׁ עַל אָבִן אַחַת וּתְמַלִּיכּוּ אֶת אַבְיִמֶלֶךְ בֶּן אֵמֶתוֹ עַל בְּעַלֵּי שְׁכֶם כִּי אַחִיכֶם הוּא, וְאִם בָּאֵמֶת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם עִם יִרְבֶּעֵל וְעִם בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה - שְׁמַחוּ בְּאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּשְׁמַח גַּם הוּא בְּכֶם, וְאִם אֵין - תֵּצֵא אִשׁ מֵאַבְיִמֶלֶךְ וְתֹאכַל אֶת בְּעַלֵּי שְׁכֶם וְאֶת בֵּית מְלוּא, וְתֵצֵא אִשׁ מִבְּעַלֵּי שְׁכֶם וּמִבֵּית מְלוּא וְתֹאכַל אֶת אַבְיִמֶלֶךְ.

(כא) וַיָּנֶס יוֹתָם, וַיְבַרַח, וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ, וַיֵּשֶׁב שָׁם מִפְּנֵי אַבְיִמֶלֶךְ אַחִיו.

(כב) וַיֵּשֶׁר אַבְיִמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים.

(כג) וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה בֵּין אַבְיִמֶלֶךְ וּבֵין בְּעַלֵּי שְׁכֶם, וַיִּבְגְּדוּ בְּעַלֵּי שְׁכֶם בְּאַבְיִמֶלֶךְ.

(כד) לְבֹא חֲמַס שְׁבַעִים בְּנֵי יִרְבֶּעֵל וְדָמָם לָשׁוּם עַל אַבְיִמֶלֶךְ אַחִיהֶם אֲשֶׁר הִרְגָה אוֹתָם וְעַל בְּעַלֵּי שְׁכֶם אֲשֶׁר חָזְקוּ אֶת יָדְיוֹ לְהַרְגֵם אֶת אַחִיו.

(כה) וַיִּשְׁמְעוּ לוֹ בְּעַלֵּי שְׁכֶם מֵאַרְבָּיִם עַל רֹאשֵׁי הַהָרִים, וַיִּגְזְלוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֵר עֲלֵיהֶם בַּדֶּרֶךְ, וַיִּגְדּוּ לְאַבְיִמֶלֶךְ.

(כו-כז) וַיָּבֵא גַעַל בֶּן עֶבֶד וְאֶחָיו וַיַּעֲבְרוּ בְּשֶׁכֶם, וַיִּבְטְחוּ בוֹ בְּעַלֵּי שְׁכֶם, וַיִּצְאוּ הַשְּׂדֵה, וַיִּבְצְרוּ אֶת פְּרַמִּיהֶם, וַיִּדְרְכוּ, וַיַּעֲשׂוּ הַלּוּלִים, וַיָּבֵאוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם, וַיֹּאכְלוּ, וַיִּשְׁתּוּ, וַיִּקְלְלוּ אֶת אַבְיִמֶלֶךְ.

(כח-כט) וַיֹּאמֶר גַּעַל בֶּן עֶבֶד: מִי אַבְיִמֶלֶךְ וּמִי שְׁכֶם כִּי נַעֲבֹדְנוּ? הֲלֹא בֶן יִרְבֶּעֵל וְזָבֵל פְּקִידוֹ, עֶבְדוֹ אֶת אֲנָשֵׁי חֲמוּר אָבִי שְׁכֶם, וּמִדּוּעַ נַעֲבֹדְנוּ אֲנַחְנוּ? וּמִי יִתֵּן אֶת הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי, וְאֶסִּיכָה אֶת אַבְיִמֶלֶךְ. וַיֹּאמֶר לְאַבְיִמֶלֶךְ: רַבָּה צְבָאָךְ וְצֹאָה.

(ל-לג) וַיִּשְׁמַע זָבֵל שֶׁר הָעִיר אֶת דְּבָרֵי גַעַל בֶּן עֶבֶד, וַיַּחַר אַפּוֹ, וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ בְּתַרְמָה לֵאמֹר: הֲנִיָּה גַעַל בֶּן עֶבֶד וְאֶחָיו בָּאִים שְׁכֵמָה, וְהִנֵּם צָרִים אֶת הָעִיר עֲלֵיךְ, וַעֲתָה קוּם לְלָחֵם אִתָּה וְהָעַם אֲשֶׁר אִתָּךְ, וְאַרְבַּ בַּשְּׂדֵה, וְהִיָּה בְּבִקְרַךְ כְּזֶרַח הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁכָּב וּפְשֻׁטָּתְךָ עַל הָעִיר, וְהִנֵּה הוּא וְהָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ יֵצְאוּ אֵלֶיךָ, וְעֲשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ.

(לד) וַיִּקָּם אַבְיִמֶלֶךְ וְכָל הָעַם אֲשֶׁר עִמּוֹ לְלָחֵם, וַיִּאָּרְבוּ עַל שְׁכֶם אַרְבַּעַת רָאשִׁים.

(לה) וַיִּצֵא גַעַל בֶּן עֶבֶד, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר, וַיִּקָּם אַבְיִמֶלֶךְ וְהָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִן הַמֵּאָרֶב.

(לו) וַיִּקְרָא גַעַל אֶת הָעַם, וַיֹּאמֶר אֶל זָבֵל: הֲנִיָּה עִם יוֹרְדֵי מִרְאֵשֵׁי הַהָרִים.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָבֵל: אֶת צַל הַהָרִים אִתָּה רֹאֵה בְּאֲנָשִׁים.

(לז) וַיִּסֹּף עוֹד גַּעַל לְדַבֵּר, וַיֹּאמֶר: הֲנִיָּה עִם יוֹרְדִים מֵעַם טַבּוּר הָאֲרָץ, וְרֹאשׁ אַחַד בָּא מִדֶּרֶךְ אֵלּוֹן מְעוֹנֵנִים.

(לח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָבֵל: אֵינָה אֶפְרָא פִּיךָ אֲשֶׁר תֹּאמַר: מִי אַבְיִמֶלֶךְ כִּי נַעֲבֹדְנוּ? הֲלֹא זֶה הָעַם אֲשֶׁר מֵאַסְתָּה בּוֹ צֵא נָא עֲתָה וְהִלַּחֵם בוֹ.

(לט) ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך, וירדפהו אבימלך, וינס מפניו, ויפלו חללים רבים עד פתח השער, וישב אבימלך בארומה, ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם.

(מב) ויהי ממחרת, ויצא העם השדה, ויגדו לאבימלך, ויקח את העם, ויחצם לשלשה ראשים, ויארב בשדה, וירא, והנה העם יצא מן העיר, ויקם עליהם, ויפם.

(מד-מה) ואבימלך והראשים אשר עמו פשוטו, ויעמדו פתח שער העיר, וישגי הראשים פשוטו על כל אשר בשדה, ויכום, ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא, וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג, ויתץ את העיר ויזרעה מלח, **(מו)** וישמעו כל בעלי מגדל שכם, ויבאו אל צריח בית אל ברית, **(מז)** ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם, **(מח)** ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו, ויקח אבימלך את הקדמות בגדו, ויכרת שוכת עצים, וישאף וישם על שכמו.

ויאמר אל העם אשר עמו: מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני,

(מט) ויכרתו גם כל העם איש שוכה, וילכו אחרי אבימלך, וישומו על הצריח, ויציתו עליהם את הצריח באש, וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאף איש ואשה.

(נ) וילך אבימלך אל תבצ, ויחן בתבצ וילכדה.

(נא-נג) ומגדל עז הנה בתוך העיר, וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר, ויסגרו בעדם, ויעלו על גג המגדל, ויבא אבימלך עד המגדל, וילחם בו, ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש, ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך, ותרחץ את גלגלתו.

(נד) ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו, ויאמר לו: שלף חרבך ומותתני, פן יאמרו לי אשה הרגתהו ויפקדוהו נערו וימת.

(נה) ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו.

(נו) וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו, ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם, ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל.